

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123203658
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123203658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Vékonyovej a členiek senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Ivety Záleskej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B. C., narodená XX.XX.XXXX, štátna občianka Slovenskej republiky, bytom D., A. XXX/XX a 2/ mal. A. B., narodený XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom u matky, zastúpený zákonným zástupcom - matkou A. B. C., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária B. E. F. A., so sídlom D., G. XXX, IČO: XXXXXXXX, proti žalovanému: H. B., narodený XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom Trenčín, vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 28C/31/2023-9 zo dňa 2. júna 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti návrhu žalobkyne 1) na nariadenie NO m e n í tak, že tento návrh z a m i e t a .
- II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti týkajúcej sa žalobcu 2) z r u š u j e .
- III. Žalovaný m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 02.06.2023 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh žalobkyne (v záhlaví tohto rozhodnutia označenej ako žalobkyňa 1) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd uložil jej bývalému manželovi (žalovanému) zákaz priblížiť sa k nej a ich spoločnému synovi na čas do ukončenia súdneho konania vo veci samej. Svoj návrh odôvodnila tým, že po rozvode manželstva ju bývalý manžel atakoval v podobe SMS správ a telefonátov a jeho psychické týranie bolo aj jedným z hlavných dôvodov rozvodu. Pre správanie bývalého manžela bola nútená pristúpiť k tomu, že k odovzdávaniu maloletého dieťaťa pri realizácii styku dochádzalo cez jej matku.

2. Uviedla, že približne od novembra 2022, kedy si žalovaný našiel novú známosť, sa jeho správanie zmenilo ešte k horšiemu. Pri každom preberaní maloletého dieťaťa vznikajú útoky a ataky na jej osobu, a to za prítomnosti jej matky a maloletého syna. Asi mesiac pred podaním návrhu ju žalovaný fyzicky napadol pri odovzdávaní dieťaťa, pričom bol prítomný aj jej otec, ktorého žalovaný taktiež napadol. Incident vznikol na základe hádky ohľadne detskej kolobežky, ktorú si vyžadoval maloletý a žalovaný ju odmietol naložiť do auta, a to napriek plaču maloletého syna. Polícia k incidentu nebola privolaná.

3. Trvala na tom, že žalovaný, ktorý je jej bývalým manželom, znova pokračuje v psychickom týraní jej osoby. Maloletý syn začína vnímať situácie a za posledné obdobie sa mu zhoršil celkový vývoj, je nepokojný, v noci sa často budí s plačom, v deň odovzdávania mu musí od rána "klamať", musí si vymýšľať, čo má dieťa v danom období rado (kúpa lízatka, skákanie na trampolíne a podobne...), pretože inak by do auta nenasadol. Dieťa dáva žalovanému jasne najavo, že s ním nechce ísť, pričom má úzkostlivý plač, vykrikuje „nie, nie, nechcem“. Žalovaný ho však koľkokrát vezme aj nasilu

s odpoveďou, že sa ukludní neskôr. Na uvedené má aj písomnú komunikáciu, či je dieťa kľudné a v poriadku. Uviedla, že pri všetkých opísaných situáciách bola prítomná aj jej matka.

4. Žalobkyňa 1) ďalej opísala incident, ktorý sa odohral dňa 01.06.2023, kedy pri odovzdávaní maloletého dieťaťa na styk prišlo zo strany žalovaného k verbálnemu útoku voči jej osobe, a to za prítomnosti jej matky ako aj maloletého syna, ktorý sedel v autosedačke. Po tomto slovnom ataku na jej osobu, nechcela maloleté dieťa nechať odísť s otcom, dieťa začalo kričať, načo otvorila dvere a išla ho vybrať zo sedačky v aute. Žalovaný dobre vedel, že dvere auta sú otvorené a dieťa vyberá a napriek tomu sa s autom rozbehol, pričom ohrozil jednak ju, nakoľko jej skoro prešiel po nohách, ale ohrozil aj dieťa, ktoré bolo odpútané z autosedačky a auto sa pohlo s otvorenými dverami. Trvala na tom, že to žalovaný urobil vedome. Žalobkyňa 1/ podala ešte v ten deň trestné oznámenie. Žalobkyňa 1) pripojila k návrhu rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 26P/8/2022-41 zo dňa 30.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.04.2022, rodný list maloletého syna účastníkov konania A., ako aj potvrdenie Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, Trenčín (ďalej aj OR PZ) zo dňa 01.06.2023, DU: 1189/TN-203.

5. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 28C/31/2023-9 zo dňa 02.06.2023 návrhu žalobkyne vyhovel, pričom v záhlaví svojho rozhodnutia uviedol okrem žalobkyne, ktorá podala návrh (čl. 1 spis), a ktorú označil číslom 1), aj A. B., a to ako žalobcu 2). Vo výroku rozhodnutia uložil žalovanému ako osobe povinnej z neodkladného opatrenia, aby sa nepribližoval k žalobcom 1) a 2) na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli predvolaní na spoločné procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Súčasne uložil žalobcom, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia podali žalobu o zákaze priblíženia voči osobe povinnej z neodkladného opatrenia, inak uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení aj bez návrhu zruší. Žalobcom 1) a 2) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že sa oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 26P/8/2022-41 zo dňa 30.03.2022, rodným listom mal. A. B., potvrdením o oznámení zo dňa 01.06.2023 DU:1189/TN-2023 na OR PZ Trenčín a dospel k skutkovému záveru, že manželstvo žalobkyne 1) a žalovaného, ako osoby povinnej z neodkladného opatrenia, bolo rozvedené. Ohľadom úpravy práv a povinností k maloletému A. na čas po rozvode bola uzavretá a súdom schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bol maloletý na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom ho zastupujú a spravujú jeho majetok obaja rodičia. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky. Styk nebol upravený. Z potvrdenia o oznámení zo dňa 01.06.2023 E.:XXXX/XX-XXXX na OR PZ Trenčín pre súd vyplynulo, že o 18:15 hod. oznámila A. B. C. priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d.), e.) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

7. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že z obsahu návrhu vyplýva, že násilie voči žalobkyni 1/ žalovaným sa realizuje výlučne počas odovzdávania maloletého dieťaťa za účelom realizácie styku. K verbálnym a brachiálnym atakom voči matke maloletého dochádzalo za prítomnosti samotného maloletého. Súd mal za to, že takéto konanie zo strany otca maloletého nesporne vážne zasahuje a ovplyvňuje duševný vývoj maloletého, ktorý je svedkom konfliktov rodičov, pri ktorých otec ubližoval jeho matke. I keď doposiaľ neboli súdom zistené žiadne skutočnosti o fyzických útokoch zo strany otca na maloletého, otec svojim správaním narúša zdravý duševný vývoj a duševnú integritu maloletého. Samotným konaním zo dňa 01.06.2023 - jazdou autom s nepripútaným dieťaťom a otvorenými dverami ohrozil život a zdravie maloletého. Preto súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, aby tak zabránil prípadnému útoku voči žalobkyni 1/, ktorý je vzhľadom na jej vyjadrenia možné očakávať. Uzavrel, že konaním bývalého manžela môže byť ohrozená jej telesná integrita (napr. poškodenie zdravia) a takisto aj jej duševná integrita (už samotná prítomnosť osoby povinnej v jej blízkosti môže objektívne u nej vyvolávať duševné útrapy). V ďalšom súd odôvodnil výnimku z uloženého zákazu a prečo stanovil hranicu priblíženia na najviac 10 metrov.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie odôvodnené najmä tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neprípustne zasahuje do jeho práva na starostlivosť o maloleté dieťa. Žalovaný zdôraznil, že so žalobkyňou má záujem komunikovať slušne a výlučne o starostlivosti

o maloletého syna. Súd podľa jeho názoru pri svojom rozhodovaní vychádzal z jednostranných a účelových informácií od žalobkyne, pričom si dostatočne nepreveril situáciu. Poukázal na to, že v zmysle rodičovskej dohody schválenej súdom je aj on oprávnený maloletého syna zastupovať. Okrem toho styk nebol upravený, takže má nárok stykať sa s maloletým neobmedzene. Vydané neodkladné opatrenie nie je v záujme maloletého a zásadne obmedzuje jeho rodičovské práva.

9. K okolnostiam pri realizácii styku uviedol, že k žalobkyni si chodil po syna vždy na základe vzájomnej dohody a to asi 3x do týždňa. Toto trvalo do konca mája 2023. Od 01.06. prestal pre syna chodiť kvôli umelo vyvolanému konfliktu. V tento deň si mal prísť pre malého k babke na A. F. v D., čo nebolo zvykom a aj z toho dovodzuje, že išlo o zinscenovaný konflikt. Poukázal na to, že k tejto veci vypovedal pred OR PZ a na svojej výpovedi trvá, pričom sa súd má oboznámiť s jej obsahom. Od 01.06. s exmanželkou nekomunikujú. Uviedol, že styk so synom mu veľmi chýba a bude sa na súde domáhať, aby bol styk určený súdom.

10. Taktiež uviedol, že otec žalobkyne je agresívny typ a agresívne sa správa aj k žalobkyni a svojej manželke. Nepoprel, že došlo k potýčke medzi ním a otcom žalobkyne, a to dňa 20.04.2023 o 17.15 hod. v D. na ulici H. I. X. Za agresora označil otca žalobkyne, nepodal však v tejto veci trestné oznámenie. Doložil SMS komunikáciu, ktorú mal s matkou žalobkyne po incidente. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa kvôli agresivite svojho otca viackrát utekať k babke, ktorá býva na A. F. v D.. Sám bol svedkom takéhoto agresívneho správania bývalého svokra smerom k žalobkyni, na čo táto dostala záchvat, ktorý sa takmer prejavil poškodením jej psychického zdravia. Ohradil sa voči tvrdeniu žalobkyne, že dôvodom rozvodu ich manželstva bolo psychické týranie a za takýto dôvod označil mimomanželskú známosť žalobkyne. Predložil fotokópiu SMS správ, ktorými okrem iného preukazoval psychické problémy žalobkyne, s ktorými sa mu zdôverovala.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že po neustálom osočovaní zo strany žalovaného skončila na psychiatrii. Poukázala na to, že maloletý je po nariadení neodkladného opatrenia kľudný, nestrháva sa zo spánku. Predtým, sa budil zo sna, vykrikoval zo sna „nie, tato, nie“, pri realizácii styku odmietal otcovi nastúpiť do auta. Tvrdenia žalovaného, že mu styk so synom chýba, označila za citový nátlak, najmä keď vie, že sa na spoločných známych nepýta, nezisťuje, ako sa má.

12. Ďalej uviedla, že trvá na opise incidentu zo dňa 01.06.2023 tak, ako ho opísala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Incident zo dňa 20.04.2023 opísala tak, že ju najprv slovne a potom fyzicky žalovaný napadol, a to kvôli kolobežke, ktorú odmietol naložiť do auta, načo mu jej otec povedal, že auto stále patrí jemu, a keď si dieťa kolobežku pýta, má ju naložiť, pričom viackrát slušne vyzval. Potom ju s otcom chceli naložiť do auta, pričom žalovaný im odstrčil ruky s tým, že si to nepraje, nechce, aby mu otvárali kufor. Na to mu otec žalobkyne opätovne povedal, že „auto je moje, a keď ju vnuk chce, tak mu ju naložíš a nebudem sa tu doťahovať.“ Načo žalovaný s arogantným úsmevom a postojom povedal, že nič nakladať nebude a nech sa stará do svojich vecí. Žalobkyňa chcela veci riešiť kľudne, pretože sa syn na incident prizeral.

13. Odmietla tvrdenia žalovaného, že by jej otec bol agresívny. Naopak, podľa nej je agresívnym typom človeka práve žalovaný, ktorý skončil na psychiatrii potom, čo chcel spáchať samovraždu. Ak žalovaný poukazuje na konflikt medzi ňou a jej otcom, tak toto je vytrhnuté z kontextu, keď tomuto incidentu predchádzal drobný verbálny konflikt s otcom, po ktorom dostala síce psychický záchvat, avšak toto bolo spôsobené jej zdravotným stavom po pôrode, keď jej bola diagnostikovaná psychická porucha. Pred otcom nikdy neutekala z domu. Naopak, žalovaný je typ človeka, ktorý provokuje, napríklad tým, že sa človeku vysmieva do tváre. Žalobkyňa uviedla, že jej počas manželstva dal párkrát aj facku, keď bol pod vplyvom alkoholu. Túto facku mu vrátila, nakoľko sa nenechá biť za amoky, ktorými žalovaný trpí. Pod vplyvom alkoholu sa jej aj vyhrážal, že keď mu nedvihne telefón on vie, kde je, nájde si ju a potom uvidí. Keď nepožíval alkoholické nápoje, aj tak ju stále kontroloval. Vždy najprv kontroloval kde je, s kým je a čo robí a až potom sa pýtal na dieťa.

14. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

17. Podľa § 380 ods. 2 Civilného sporového konania, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, príhľadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového konania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len, ak neboli splnené procesné podmienky.

19. Podľa § 388 Civilného sporového konania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

20. Pred začatím konania alebo po jeho začatí môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a za predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Účelom neodkladných opatrení je rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu.

21. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

22. Žalobca musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery, je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho práva, oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

23. Ako bolo uvedené vyššie, pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Potrebné je vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

24. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu

podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP v časti zmeniť a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť a v časti ho podľa § 389 ods. 1 písm. a) bez ďalšieho zrušiť.

25. Predmetom konania je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo žalovanému zakázané priblížiť sa k svojej bývalej manželke (žalobkyňi) a ich maloletému synovi, ktorý má aktuálne 3 roky. Takýto zákaz priblíženia by de facto pre žalovaného ako rodiča znamenal zákaz styku, resp. v prípade, že by bol takýto zákaz nariadený len voči žalobkyňi, išlo by o okolnosť ovplyvňujúcu realizáciu styku s maloletým. V návrhu žalobkyňa tvrdila, že správanie žalovaného ohrozuje tak jej fyzické a psychické zdravie, ako aj zdravie ich maloletého syna.

26. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to (ako už uviedol v odstavci 5 tohto rozhodnutia), že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala len žalobkyňa, pričom v petite žiadala zákaz priblíženia, tak pre seba, ako aj pre maloletého syna. Súd prvej inštancie za tejto situácie sám doplnil maloletého ako žalobcu a ďalej s ním ako so žalobcom 2) aj konal, a to bez toho, aby tomu zodpovedala akákoľvek procesná aktivita žalobkyne, ktorá je súčasne aj zástupkyňou maloletého. (V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že stranami sporu s protichodnými záujmami na výsledku konania, sú rodičia maloletého, ktorí obaja sú oprávnení maloletého zastupovať). Odvolací súd je oprávnený v zmysle § 380 ods. 2 CSP v odvolacom konaní prihliadať na existenciu väd procesných podmienok konania, aj keď neboli v odvolaní namietané. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie rozhodol o návrhu maloletého žalobcu 2), ktorý nebol vôbec podaný, súd v tejto časti napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP. Ak mal súd prvej inštancie za to, že je potrebné odstrániť nesúlad medzi petitom návrhu a označením strán sporu, tak mal postupovať v súlade s procesným predpisom a vyzvať žalobkyňu na odstránenie väd podania. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa nebola oprávnená podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prospech tretej osoby, teda maloletého syna, takýto návrh mohol podať len samotný maloletý zastúpený zástupcom, resp. kolíznym opatrovníkom. Pravdepodobne v nadväznosti na uvedené sa súd prvej inštancie snažil o odstránenie tohto nedostatku a začal sám konať s maloletým ako so žalobcom. Ani za tejto situácie však nebol oprávnený doplniť si sám aj iného žalobcu, ktorým je dokonca v tomto prípade maloleté dieťa. V tejto časti tak rozhodoval o návrhu, ktorý maloletým dieťaťom zastúpeným jeho zástupcom vôbec nebol podaný a zaťažil tak svoje konanie vadou, ktorá viedla k zrušeniu časti jeho rozhodnutia.

27. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne, tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že z predložených listín bolo zistené, že účastníci konania sú bývalými manželmi a z ich manželstva sa narodilo maloleté dieťa, A., nar. XXXX. Na čas po rozvode manželstva rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, ktorá bola schválená súdom. V zmysle tejto dohody bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu. Obaja sú oprávnení maloletého zastupovať. Styk nebol upravený. Z predloženého rozsudku súdu o rozvode manželstva nie je možné zistiť dôvody rozvratu manželstva, ktoré viedli k rozvodu. Nie je teda možné overiť tvrdenie navrhovateľky obsiahnuté v návrhu, že jedným z hlavných dôvodov bolo psychické týranie zo strany žalovaného. Rovnako nie je možné verifikovať tvrdenie žalovaného, že ním bola nevera a mimomanželský vzťah žalobkyne.

28. Ďalej odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa svoje tvrdenie o psychickom týraní žalovaným formou SMS správ nepodložila žiadnym dôkazom (nepredložila napr. fotokópie takýchto správ), a teda ani len neosvedčila takéto správanie svojho bývalého manžela. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že hoci značnú časť svojho návrhu žalobkyňa venovala opisu takéhoto psychického týrania formou správ a telefonátov v konaní pred súdom, žiadala nariadiť len zákaz fyzického priblíženia. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa taktiež uviedla, že ju psychický teror, ktorý mal žalovaný vyvíjať doviedol na psychiatriu. Na inom mieste, keď reaguje na tvrdenia žalovaného o povahe jej otca a agresii otca voči jej osobe, však uvádza, že jej psychický záchvat po drobnom konflikte s otcom spôsobil jej zdravotný stav po pôrode, keď jej bola diagnostikovaná psychická porucha. Na základe uvedeného nie je možné konštatovať, že by bolo osvedčené psychické násilie a nátlak zo strany žalovaného voči žalobkyňi.

29. Odvolací súd ďalej konštatuje, že žalovaný nepoprel incident s otcom žalobkyne, uviedol aj presný deň, miesto a hodinu, kedy sa mal stať. Účastníci rovnako opisujú aj prvotnú príčinu tohto sporu (nenaloženie kolobežky do automobilu pri odovzdávaní maloletého na styk). Inak,

však nie je možné objektivizovať ďalšie okolnosti konfliktu, ktorý vyústil do fyzickej potýčky medzi žalovaným a otcom žalobkyne. Neboli predložené žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné zistiť pravdepodobného agresora. Sama žalobkyňa sa vyjadruje len k verbálnej komunikácii, ktorá predchádzala fyzickému stretu, ale nevyjadrila sa k tomu, kto napadol koho. Žalovaný opisuje v odvolaní otca žalobkyne ako osobu s agresívnymi prejavmi správania, kvôli jeho agresivite mala žalobkyňa niekoľkokrát utiecť z domu k babke. Žalobkyňa nepoprela, že mala po drobnom incidente s otcom psychický záchvat, ale uviedla, že z domu nikdy neutekala a v danom čase mala po pôrode diagnostikovanú psychickú poruchu. Naopak, žalobkyňa označila žalovaného za osobu so sklonsmi k agresii, pričom poukázala na to, že bol hospitalizovaný na psychiatrii kvôli tomu, že chcel spáchať samovraždu, a keď bol pod vplyvom alkoholu, tak ju počas manželstva niekoľkokrát udrel, čo mu ona vrátila. Opísala jeho tendencie ju kontrolovať, kde a s kým je, čo robí. Žalovaný zase predložil fotokópie SMS správ, v ktorých navrhovateľka píše o svojich suicidiálnych úvahách. Odvolací súd má za to, že z vyššie uvedených tvrdení nie je možné ustáliť, kto bol násilníkom a ako presne sa tento incident dňa 20.04.2023 udial. Nie je možné konštatovať, že sa povaha žalovaného javí nebezpečne agresívna, ohrozujúca žalobkyňu na jej fyzickom alebo mentálnom zdraví.

30. Medzi účastníkmi ďalej nie je sporné, že žalobkyňa dňa 01.06.2023 podala oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (uvedené vyplýva, z predloženého oznámenia čl. 8 spisu). Z tohto potvrdenia však nie je možné zistiť, pre aký konkrétny skutok bolo oznámenie podané. Žalobkyňa incident opísala tak, pri odovzdávaní maloletého na styk s otcom, bol syn v aute pripútaný v autosedačke. Žalovaný ju verbálne napadol, dieťa začalo plakať a odmietať styk, a tak sa rozhodla vybrať ho a neumožniť styk. Žalovaný sa mal napriek tomu s autom pohnúť, čím ohrozil ju aj dieťa. Žalovaný incident označil za vopred premyslený plán, pričom odkázal na svoju výpoveď pred OR PZ, ktorú však súdu nepredložil. Z opisovaným priebehom incidentu síce nesúhlasil, ale súdu neuviedol svoju verziu deja. Odvolací súd však konštatuje, že uvedený skutok nie je prešetrovaný ako trestný čin, ale ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, keď bol pravdepodobne už pri prijatí oznámenia skutok vyhodnotený ako menej závažný, s nižším stupňom spoločenskej nebezpečnosti.

31. Odvolací súd konštatuje, že bolo povinnosťou žalobkyne, aby aspoň osvedčila skutočnosti, ktoré odôvodňujú vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo žalovanému zakázané priblížiť sa k nej. Na podporu dôvodnosti uloženia zákazu priblíženia sa k jej osobe (a v zmysle návrhu aj k spoločnému synovi) predložila len skrátenej (neobsahujúci odôvodnenie) rozsudok súdu o rozvode manželstva, ktorý obsahuje schválenú rodičovskú dohodu, rodný list maloletého a potvrdenie, že podala oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, z ktorého nie je možné zistiť ani to, o aký skutok malo ísť. Uvedené dokumenty nie sú spôsobilé osvedčiť žiaden psychický nátlak zo strany odporcu, žiadne verbálne a brachiálne ataky, ktoré konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Je zrejmé, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným sú narušené, ale nebolo osvedčené, že intenzita tohto narušenia a konflikty, ktoré sú medzi stranami sporu, a ktoré súvisia s realizáciou styku s maloletým dieťaťom, sú takého charakteru, že vyžadujú zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia.

32. Z vyjadrení oboch účastníkov je možné považovať za osvedčené, že vzťahy medzi nimi sa zhoršili, a ak prvotne boli na takej úrovni, že nebolo potrebné, aby bol upravený styk maloletého s otcom, tak takéto zhoršenie vzťahov evokuje potrebu upraviť presný čas, spôsob a miesto odovzdávania maloletého na styk. Ako už bolo uvedené vyššie, neboli však osvedčené skutočnosti odôvodňujúce vydanie neodkladného opatrenia.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v tomto konaní plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

34. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP v časti zmenil a podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP potvrdil ako vecne správne.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).